

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/95/ES

2014 m. spalio 22 d.

**kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2013/34/ES nuostatos dėl tam tikrų didžiųjų įmonių ir grupių
nefinansinės ir įvairovės informacijos atskleidimo**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 50 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Komisija savo 2011 m. balandžio 13 d. priimtame komunikate „Bendrosios rinkos aktas. Dvylika svertų augimui skatinti ir pasitikėjimui stiprinti. „Bendros pastangos skatinti naujų augimą““ nurodė poreikį visose valstybėse narėse didinti ir užtikrinti panašaus aukšto lygio socialinės ir aplinkos informacijos, kurią teikia visų sektorių įmonės, skaidrumą. Tai visiškai suderinama su valstybių narių turima galimybe prireikus reikalauti, kad būtų toliau gerinamas įmonių teikiamos nefinansinės informacijos skaidrumas, o tai savaime yra nuolatinio pobūdžio pastangos;
- (2) 2011 m. spalio 25 d. priimtame Komisijos komunikate „Atnaujinta 2011–2014 m. ES įmonių socialinės atsakomybės strategija“ buvo pakartota, kad būtina gerinti įmonių socialinės ir aplinkos informacijos atskleidimą, ir pateikė tos srities pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;
- (3) Europos Parlamentas savo 2013 m. vasario 6 d. rezoliucijose „Įmonių socialinė atsakomybė. Atsakingas, skaidrus ir atsakingas įmonių elgesys ir tvarus augimas“ ir „Įmonių socialinė atsakomybė. Visuomenės interesų gynimas ir tvaraus bei įtraukaus atsargavimo siekis“ pripažino, kad įmonėms svarbu skelbti su tvarumu susijusią informaciją, pavyzdžiui, apie socialinius ir aplinkos veiksmus, siekiant nustatyti tvarumui kylančią riziką ir padidinti investuotojų ir vartotojų pasitikėjimą. Nefinansinės informacijos atskleidimas iš tikrųjų yra labai svarbus žingsnis siekiant pereiti prie tvarios pasaulinės ekonomikos, kurioje ilgalaikis pelningumas derinamas su socialiniu teisingumu ir aplinkos apsauga. Atsižvelgiant į tai, nefinansinės informacijos atskleidimas padeda vertinti, stebėti ir valdyti įmonių veiklos rezultatus ir jų poveikį visuomenei. Todėl Europos Parlamentas paragino Komisiją pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl įmonių nefinansinės informacijos atskleidimo, kuriuo būtų užtikrinamas aukšto lygio veiklos lankstumas, kad būtų atsižvelgiama į daugialypį įmonių socialinės atsakomybės pobūdį ir įmonių įgyvendinamos socialinės atsakomybės politikos įvairovę derinant su pakankamu palyginamumo lygiu siekiant patenkinti investuotojų ir kitų suinteresuotųjų šalių poreikius, taip pat poreikį vartotojams suteikti lengvą prieigą prie informacijos apie įmonių poveikį visuomenei;

⁽¹⁾ OL C 327, 2013 11 12, p. 47.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimas.

- (4) tam tikroms didžiosioms įmonėms taikomų nacionalinių nuostatų dėl nefinansinės informacijos atskleidimo koordinavimas yra aktualus įmonių, akcininkų ir kitų suinteresuotųjų šalių interesams. Koordinavimas tose srityse būtinas, nes dauguma tų įmonių veikia daugiau nei vienoje valstybėje narėje;
- (5) taip pat reikia nustatyti tam tikrą mažiausią teisinį reikalavimą dėl informacijos, kurią visos Sąjungos įmonės turėtų skelbti visuomenei ir valdžios institucijoms, apimties. Įmonės, kurioms taikoma ši direktyva, turėtų pateikti teisingą ir visapusišką savo politikos krypčių, rezultatų ir rizikos apžvalgą;
- (6) siekiant padidinti visoje Sąjungoje atskleidžiamos nefinansinės informacijos nuoseklumą ir palyginamumą, tam tikros didžiosios įmonės turėtų parengti nefinansinę ataskaitą, kurioje būtų pateikiama informacija bent dėl aplinkos reikalų, socialinių ir su personalu susijusių reikalų, pagarbos žmogaus teisėms, kovos su korupcija ir kyšininkavimu klausimų. Tokioje ataskaitoje turėtų būti su tais klausimais susijusių politikos krypčių, rezultatų ir rizikos aprašymas ir jis turėtų būti įtrauktas į atitinkamos įmonės vadovybės pranešimą. Nefinansinėje ataskaitoje taip pat turėtų būti pateikiama informacija apie įmonės įgyvendinamus išsamių patikrinimų procesus, be to, jei tinkama ir proporcinga, informacija, susijusi su jos tiekimo ir subrangos grandinėmis, siekiant nustatyti esamus ir galimus neigiamus padarinius, užkirsti jiems kelią ir juos sušvelninti. Valstybės narės turėtų turėti galimybę atleisti įmones, kurioms taikoma ši direktyva, nuo prievolės parengti nefinansinę ataskaitą, jei pateikiamas tuos pačius finansinius metus apimantis ir to paties turinio atskiras pranešimas;
- (7) jei įmonėms taikoma prievolė parengti nefinansinę ataskaitą, toje ataskaitoje, kalbant apie aplinkos klausimus, turėtų būti pateikiama išsami informacija apie dabartinę ir numatomą įmonės veiklos poveikį aplinkai ir, prireikus, sveikatai ir saugai, energijos iš atsinaujinančiųjų ir neatsinaujinančiųjų išteklių naudojimą, išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, vandens naudojimą ir oro taršą. Socialiniais ir su darbuotojais susijusiais klausimais ataskaitoje pateikiama informacija gali būti susijusi su veiksmais, kurių buvo imtasi siekiant užtikrinti lyčių lygybę, su pagrindinių Tarptautinės darbo organizacijos konvencijų įgyvendinimu, darbo sąlygomis, socialiniu dialogu, darbuotojų teisių, kad jie būtų informuojami ir su jais būtų konsultuojamasi, paisymu, profesinių sąjungų teisių užtikrinimu, sveikata ir sauga darbe ir dialogu su vietos bendruomenėmis, ir (arba) veiksmais, kurių imtasi siekiant užtikrinti tų bendruomenių apsaugą ir vystymąsi. Žmogaus teisių, kovos su korupcija ir kyšininkavimu klausimais nefinansinėje ataskaitoje galėtų būti pateikiama informacija apie žmogaus teisių pažeidimų prevenciją ir (arba) vykdomas kovos su korupcija ir kyšininkavimu priemones;
- (8) įmonės, kurioms taikoma ši direktyva, turėtų pateikti tinkamą informaciją apie labiausiai tikėtinus pagrindinės rizikos, dėl kurios gali atsirasti svarbių padarinių, veiksnius, taip pat informaciją apie jau kilusią riziką. Tokių padarinių svarba turėtų būti vertinama pagal jų mastą ir sunkumą. Neigiamų padarinių riziką gali kelti pačios įmonės veikla arba ji gali būti susijusi su jos vykdomomis operacijomis ir, jei tinkama ir proporcinga, produktais, paslaugomis arba verslo ryšiais, įskaitant ryšius su tiekimo ir subrangos grandinėmis. Dėl tokios nuostatos neturėtų atsirasti nereikalingos papildomos administracinės naštos mažosioms ir vidutinėms įmonėms;
- (9) pateikdamos tą informaciją įmonės, kurioms taikoma ši direktyva, gali remtis nacionalinėmis sistemomis, Sąjungos sistemomis, kaip antai Aplinkosaugos vadybos ir audito sistema (EMAS), arba tarptautinėmis sistemomis, kaip antai Jungtinių Tautų (JT) pasauliniu susitarimu, Verslo ir žmogaus teisių pagrindiniais principais, kuriais įgyvendinama JT sistema „Apsaugoti, gerbti, padėti“, Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) gairėmis daugiašalėms įmonėms, Tarptautinės standartizacijos organizacijos (ISO) 26000 standartu, Tarptautinės darbo organizacijos trišale deklaracija dėl daugiašalių įmonių ir socialinės politikos principų, Visuotinė ataskaitų teikimo iniciatyva ar kitomis pripažintomis tarptautinėmis sistemomis;
- (10) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų nustatytos tinkamos ir veiksmingos priemonės, kurios garantuotų, kad įmonės nefinansinę informaciją atskleistų laikydamosi šios direktyvos. Tuo tikslu valstybės narės turėtų užtikrinti, jog būtų numatytos veiksmingos nacionalinės procedūros, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šioje direktyvoje nustatytų įpareigojimų, ir kad tomis procedūromis pagal nacionalinę teisę galėtų pasinaudoti visi teisėtai suinteresuoti fiziniai ir juridiniai asmenys, užtikrinant, kad šios direktyvos nuostatų būtų paisoma;
- (11) Jungtinių Tautų Rio+20 konferencijos baigiamojo dokumento „Ateitis, kurios norime“ 47 dalyje pripažįstama, kaip svarbu įmonėms teikti ataskaitas tvarumo klausimais, ir įmonės raginamos, kai tinkama, svarstyti, ar nereikėtų į reguliarias ataskaitas įtraukti informacijos tvarumo klausimais. Jame pramonė, suinteresuotos vyriausybės ir atitinkamos suinteresuotosios šalys taip pat raginamos, remiant Jungtinių Tautų sistemai, kai tinkama, plėtoti geriausias praktikus modelius ir sudaryti geresnes sąlygas pastangoms integruoti finansinę ir nefinansinę informaciją atsižvelgiant į jau sukurtų sistemų patirtį;

- (12) investuotojams suteikiant prieigą prie nefinansinės informacijos žengiamas žingsnis link tarpinio tikslo – rinkos ir politikos paskatų, kuriomis verslui atlyginama už investicijas į našumą – įgyvendinimo iki 2020 m., kaip numatyta „Efektyvaus išteklių naudojimo Europos plane“;
- (13) 2011 m. kovo 24–25 d. posėdžio išvadose Europos Vadovų Taryba paragino mažinti bendrą reguliavimo našlą, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), tiek Europos, tiek nacionaliniu lygmeniu ir pasiūlė priemones našumui padidinti, o Europos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija „Europa 2020“ siekiama pagerinti verslo aplinką MVĮ ir skatinti jų internacionalizavimą. Todėl pagal principą „visų pirma galvokime apie mažuosius“ nauji reikalavimai atskleisti informaciją turėtų būti taikomi tik tam tikroms didžiosioms įmonėms ir grupėms;
- (14) nefinansinės informacijos atskleidimo reikalavimų taikymo sritis turėtų būti apibrėžta pagal vidutinį darbuotojų skaičių, bendrą balanso sumą ir grynąsias pajamas. MVĮ turėtų būti atleistos nuo papildomų reikalavimų, ir įpareigojimas paskelbti nefinansinę atskaitą turėtų būti taikomas tik toms didžiosioms įmonėms, kurios yra viešojo intereso įmonės, ir toms viešojo intereso įmonėms, kurios yra didžiosios grupės patronuojančiosios įmonės, jei konsoliduotai grupių atveju vidutinis darbuotojų skaičius kiekvienu atveju viršija 500. Tai neturėtų valstybėms narėms užkirsti galimybės reikalauti, kad nefinansinę informaciją atskleistų ne tik įmonės, kurioms taikoma ši direktyva, bet ir kitos įmonės ir grupės;
- (15) daug įmonių, kurioms taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES ⁽¹⁾, yra įmonių grupių narės. Konsoliduotieji vadovybės pranešimai turėtų būti parengti taip, kad informacija apie tokias įmonių grupes galėtų būti perduota nariams ir trečiosioms šalims. Todėl reikėtų suderinti nacionalinės teisės aktus, kuriais reglamentuojamas konsoliduotųjų vadovybės pranešimų rengimas, siekiant užtikrinti Sąjungoje viešai skelbtinos įmonių informacijos palyginamumą ir nuoseklumą;
- (16) teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai ir audito įmonės tikrina tik tai, ar buvo pateikta nefinansinė atskaita arba atskiras pranešimas. Be to, valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad nefinansinėje atskaitoje arba atskirame pranešime pateikiamą informaciją patikrintų nepriklausomas užtikrinimo paslaugų teikėjas;
- (17) siekdama įmonėms sudaryti palankesnes sąlygas atskleisti nefinansinę informaciją, Komisija turėtų parengti neprišalomas gaires, įskaitant bendruosius ir sektorinius nefinansinius pagrindinius veiklos rezultatų rodiklius. Komisija turėtų atsižvelgti į esamą geriausią patirtį, tarptautines naujoves ir susijusių Sąjungos iniciatyvų rezultatus. Komisija turėtų tinkamai konsultuotis su atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis. Aplinkos aspektais Komisija turėtų atsižvelgti bent į žemės naudojimą, vandens naudojimą, išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir medžiagų naudojimą;
- (18) įmonių administracinio, valdymo ir priežiūros organų narių kompetencijų ir požiūrių įvairovė padeda geriau suprasti atitinkamos įmonės verslo organizavimą ir reikalus. Ji padeda tų organų nariams konstruktyviai kvestionuoti vadovybės sprendimus ir labiau atsiverti novatoriškoms idėjoms, nes slopina narių požiūrių vienodumo, dar vadinamo grupiniu mąstymu, reiškinį. Taip ji padeda veiksmingai prižiūrėti valdymą ir sėkmingai valdyti įmonę. Todėl svarbu didinti skaidrumą įmonių taikomos įvairovės politikos klausimais. Tai suteiktų rinkai informacijos apie įmonių valdymo praktiką ir taip netiesiogiai skatintų įmones didinti įvairovę valdybose;
- (19) prievolė atskleisti įvairovės politiką, susijusią su tokiais aspektais, kaip, pavyzdžiui, amžius, lytis arba išsilavinimas ir profesinė patirtis administraciniuose, valdymo ir priežiūros organuose turėtų būti taikoma tik tam tikroms didžiosioms įmonėms. Atskleidžiama informacija apie įvairovės politiką turėtų būti įmonės valdymo ataskaitos, nustatytos Direktyvos 2013/34/ES 20 straipsnyje, dalimi. Jei įvairovės politika netaikoma, neturėtų būti reikalaujama ją parengti, tačiau įmonės valdymo ataskaitoje turėtų būti tiksliai paaiškinama, kodėl taip yra;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių atskaitų, konsoliduotųjų finansinių atskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

- (20) atkreiptas dėmesys į iniciatyvas Sąjungos lygmeniu, įskaitant ataskaitų apie kai kuriuos sektorius teikimą pagal atskiras šalis, Europos Vadovų Tarybos 2013 m. gegužės 22 d. ir 2013 m. gruodžio 19 ir 20 d. posėdžių išvadose padarytas nuorodas į didžiųjų bendrovių ir grupių ataskaitų teikimą pagal atskiras šalis, panašaus pobūdžio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ⁽¹⁾ nuostatas ir tarptautines pastangas padidinti skaidrumą finansinės atskaitomybės srityje. Per G8 ir G20 susitikimus buvo paprašyta, kad EBPO parengtų standartinių daugiašalėms įmonėms skirtą ataskaitos šabloną, pagal kurį jos teiks informaciją mokesčių institucijoms apie tai, kur visame pasaulyje uždirba pelną ir moka mokesčius. Tokios naujovės papildo į šią direktyvą įtrauktus pasiūlymus kaip tinkamos priemonės siekiant jų atitinkamų tikslų;
- (21) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. padidinti visoje Sąjungoje tam tikrų didžiųjų įmonių ir grupių atskleidžiamos nefinansinės informacijos aktualumą, nuoseklumą ir palyginamumą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jos poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (22) šia direktyva nepažeidžiamos pagrindinės teisės ir laikomasi visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintų principų, įskaitant laisvę užsiimti verslu, teisę į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą. Ši direktyva turi būti įgyvendinta remiantis tomis teisėmis ir principais;
- (23) todėl Direktyva 2013/34/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2013/34/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2013/34/ES iš dalies keičiama taip:

1) Įterpiamas šis straipsnis:

„19a straipsnis

Nefinansinė ataskaita

1. Didžiosios įmonės, kurios yra viešojo intereso įmonės ir balanso datą viršija vidutinio 500 darbuotojų skaičiaus per finansinius metus kriterijų, į savo vadovybės pranešimą įtraukia nefinansinę ataskaitą, kurioje tiek, kiek būtina įmonės pokyčiams, veiklos rezultatams, būklei ir jos veiklos poveikiui suprasti, pateikiama informacija bent dėl aplinkos reikalų, socialinių ir su personalu susijusių reikalų, pagarbos žmogaus teisėms, kovos su korupcija ir kyšinin-kavimu aspektų, įskaitant:

- a) trumpą įmonės verslo modelio aprašymą;
- b) įmonės politikos, kurios laikomasi tais aspektais, aprašymą, įskaitant įgyvendintus išsamių patikrinimų procesus;
- c) tos politikos rezultatus;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

- d) pagrindinę riziką tais aspektais, susijusią su tomis įmonės operacijomis, įskaitant, jei tinkama ir proporcinga, jos verslo santykius, produktus ar paslaugas, dėl kurių gali kilti tikėtinų neigiamų padarinių tose srityse, ir tai, kaip įmonė tą riziką valdo;
- e) nefinansinius pagrindinius veiklos rezultatų rodiklius, susijusius su konkrečia veikla.

Kai įmonė netaiko politikos vieno ar kelių tų aspektų atžvilgiu, nefinansinėje ataskaitoje pateikiamas aiškus ir argumentuotas paaiškinimas, kodėl taip yra.

Pirmoje pastraipoje nurodytoje nefinansinėje ataskaitoje, kai tinkama, taip pat pateikiamos nuorodos ir papildomi paaiškinimai apie sumas, apie kurias pranešama metinėse finansinėse ataskaitose.

Valstybės narės išimtiniais atvejais gali leisti neatskleisti informacijos apie būsimus pokyčius arba su vykstančiomis derybomis susijusius klausimus, jei, remiantis tinkamai pagrįsta administracijos, valdymo ir priežiūros organų narių, veikiančių pagal jiems nacionalinės teisės aktais suteiktą kompetenciją ir kolektyviai atsakingų už tą nuomonę, nuomone, tokios informacijos atskleidimas labai pakenktų komercinei atitinkamos įmonės padėčiai ir jei neatskleidus tokios informacijos netrukdoma teisingai ir subalansuotai suprasti įmonės pokyčius, veiklos rezultatus, būklę ir jos veiklos poveikį.

Valstybės narės numato, kad įmonės, iš kurių reikalaujama atskleisti pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją, gali remtis nacionalinėmis, Sąjungos ar tarptautinėmis sistemomis ir, jei jos tai daro, įmonės nurodo sistemas, kuriomis jos rėmėsi.

2. Laikoma, kad įmonės, įvykdžiusios 1 dalyje numatytą prievolę, įvykdė 19 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nustatytą prievolę, susijusią su nefinansinės informacijos analize.

3. Įmonė, kuri kartu yra patronuojamoji įmonė, yra atleidžiama nuo 1 dalyje nurodytos prievolės, jeigu ta įmonė ir jos patronuojamosios įmonės yra įtrauktos į konsoliduotąjį kitos įmonės vadovybės pranešimą arba atskirą pranešimą, kurie parengiami laikantis 29 straipsnio ir šio straipsnio.

4. Kai įmonė parengia tuos pačius finansinius metus apimantį atskirą pranešimą, neatsižvelgiant į tai, ar pranešime remiamasi nacionalinėmis, Sąjungos ar tarptautinėmis sistemomis, ir ar tas pranešimas apima informaciją, reikalingą nefinansinei ataskaitai, kaip numatyta 1 dalyje, valstybės narės gali atleisti tokią įmonę nuo prievolės parengti nefinansinę atskaitą, nustatytą 1 dalyje, jei toks atskiras pranešimas yra:

- a) paskelbiamas kartu su vadovybės pranešimu pagal 30 straipsnį; arba
- b) per pagrįstą laikotarpį, kuris neturi būti ilgesnis kaip šeši mėnesiai po balanso datos, viešai paskelbiamas įmonės interneto svetainėje, o vadovybės pranešime į jį pateikiama nuoroda.

2 dalis *mutatis mutandis* taikoma įmonėms, kurios rengia atskirą pranešimą, kaip nurodyta šios dalies pirmoje pastraipoje.

5. Valstybės narės užtikrina, kad teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė patikrintų, ar buvo pateikta 1 dalyje nurodyta nefinansinė ataskaita arba 4 dalyje nurodytas atskiras pranešimas.

6. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodytoje nefinansinėje ataskaitoje arba 4 dalyje nurodytame atskirame pranešime pateikiamą informaciją patikrintų nepriklausomas užtikrinimo paslaugų teikėjas.“

2) 20 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„g) įmonės administraciniais, valdymo ir priežiūros organams taikomos įvairovės politikos, susijusios su tokiais aspektais, kaip, pavyzdžiui, amžius, lytis, arba išsilavinimas ir profesinė patirtis, aprašymas, tos įvairovės politikos tikslai, jos įgyvendinimo būdai ir rezultatai ataskaitiniu laikotarpiu. Jei tokia politika netaikoma, ataskaitoje paaiškinama, kodėl taip yra.“

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė pagal 34 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą pareiškia nuomonę dėl pagal šio straipsnio 1 dalies c ir d punktus parengtos informacijos ir patikrina, kad būtų pateikta šio straipsnio 1 dalies a, b, e, f ir g punktuose nurodyta informacija.“;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės nuo šio straipsnio 1 dalies a, b, e, f ir g punktų taikymo gali atleisti 1 dalyje nurodytas įmones, kurios yra išleidusios tik vertybinius popierius, kurie nėra akcijos, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, apibrėžtoje Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte, išskyrus atvejus, kai tokios įmonės yra išleidusios akcijų, kuriomis prekiaujama daugiašalėje prekybos sistemoje, apibrėžtoje Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 15 punkte.“;

d) papildoma šia dalimi:

„5. Nepaisant 40 straipsnio, 1 dalies g punktas netaikomas mažosioms ir vidutinėms įmonėms.“

3) Įterpiamas šis straipsnis:

„29a straipsnis

Konsoliduotoji nefinansinė ataskaita

1. Viešojo intereso įmonės, kurios yra didžiosios grupės patronuojančiosios įmonės ir konsoliduotojo balanso datą viršija vidutinio 500 darbuotojų skaičiaus per finansinius metus kriterijų, į konsoliduotąjį vadovybės pranešimą įtraukia konsoliduotąją nefinansinę ataskaitą, kurioje tiek, kiek būtina grupės pokyčiams, veiklos rezultatams, būklei ir jos veiklos poveikiui suprasti, pateikiama informacija bent dėl aplinkos reikalų, socialinių ir su personalu susijusių reikalų, pagarbos žmogaus teisėms, kovos su korupcija ir kyšininkavimu klausimų, įskaitant:

- a) trumpą grupės verslo modelio aprašymą;
- b) grupės politikos, kurios laikomasi tais klausimais, aprašymą, įskaitant įgyvendintus išsamių patikrinimų procesus;
- c) tos politikos rezultatus;
- d) pagrindinę riziką tais aspektais, susijusią su tais grupės operacijų, įskaitant, jei tinkama ir proporcinga, jos verslo santykius, produktus ar paslaugas, dėl kurių gali kilti tikėtinų neigiamų padarinių tose srityse, ir tai, kaip grupė tą riziką valdo;
- e) nefinansinius pagrindinius veiklos rezultatų rodiklius, susijusius su konkrečia veikla.

Kai grupė netaiko politikos vieno ar kelių tų aspektų atžvilgiu, konsoliduotojoje nefinansinėje ataskaitoje pateikiamas aiškus ir argumentuotas paaiškinimas, kodėl taip yra.

Pirmoje pastraipoje nurodytoje konsoliduotojoje nefinansinėje ataskaitoje, kai tinkama, taip pat pateikiamos nuorodos ir papildomi paaiškinimai apie sumas, apie kurias pranešama konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose.

Valstybės narės išimtiniais atvejais gali leisti neatskleisti informacijos apie būsimus pokyčius arba su vykstančiomis derybomis susijusius klausimus, jei, remiantis tinkamai pagrįsta administracijos, valdymo ir priežiūros organų narių, veikiančių pagal jiems nacionaliniais teisės aktais suteiktą kompetenciją ir kolektyviai atsakingų už tą nuomonę, nuomone, tokios informacijos atskleidimas labai pakenktų komercinei atitinkamos grupės padėčiai ir jei neatskleidus tokios informacijos netrukdoma teisingai ir subalansuotai suprasti grupės pokyčius, veiklos rezultatus, būklę ir jos veiklos poveikį.

Valstybės narės numato, kad patronuojančioji įmonė, iš kurios reikalaujama atskleisti pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją, gali remtis nacionalinėmis, Sąjungos ar tarptautinėmis sistemomis ir, jei ji tai daro, patronuojančioji įmonė nurodo sistemas, kuriomis ji rėmėsi.

2. Laikoma, kad patronuojančiosios įmonės, įvykdžiusios 1 dalyje nustatytą prievolę, įvykdė 19 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje ir 29 straipsnyje nustatytą prievolę, susijusią su nefinansinės informacijos analize.

3. Patronuojančioji įmonė, kuri kartu yra patronuojamoji įmonė, yra atleidžiama nuo 1 dalyje nustatytų prievolių, jeigu ta nuo prievolių atleistoji patronuojančioji įmonė ir jos patronuojamosios įmonės yra įtrauktos į konsoliduotąjį kitos įmonės vadovybės pranešimą arba atskirą pranešimą, kurie parengiami laikantis 29 straipsnio ir šio straipsnio.

4. Kai patronuojančioji įmonė parengia tuos pačius finansinius metus apimančią atskirą pranešimą, kuris siejamas su visa grupe, neatsižvelgiant į tai, ar pranešime remiamasi nacionalinėmis, Sąjungos ar tarptautinėmis sistemomis, ir ar tas pranešimas apima informaciją, reikalingą konsoliduotajai nefinansinei ataskaitai, kaip numatyta 1 dalyje, valstybės narės gali atleisti tą patronuojančiąją įmonę nuo prievolės parengti konsoliduotąją nefinansinę ataskaitą, nustatytą 1 dalyje, jei toks atskiras pranešimas yra:

- a) paskelbiamas kartu su konsoliduotuoju vadovybės pranešimu pagal 30 straipsnį; arba
- b) per pagrįstą laikotarpį, kuris neturi būti ilgesnis kaip šeši mėnesiai po balanso datos, viešai paskelbiamas patronuojančiosios įmonės interneto svetainėje, o konsoliduotajame vadovybės pranešime į jį pateikiama nuoroda.

2 dalis *mutatis mutandis* taikoma įmonėms, kurios rengia atskirą pranešimą, kaip nurodyta šios dalies pirmoje pastraipoje.

5. Valstybės narės užtikrina, kad teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė patikrintų, ar buvo pateikta 1 dalyje nurodyta konsoliduotoji nefinansinė ataskaita arba 4 dalyje nurodytas atskiras pranešimas.

6. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodytoje konsoliduotojoje nefinansinėje ataskaitoje arba 4 dalyje nurodytame atskirame pranešime pateikiamą informaciją patikrintų nepriklausomas užtikrinimo paslaugų teikėjas.“

4) 33 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariai, veikdami pagal kompetenciją, kuri jiems suteikta nacionalinės teisės aktais, turėtų kolektyvinę pareigą užtikrinti, kad:

- a) metinės finansinės ataskaitos, vadovybės pranešimas, įmonės valdymo ataskaita, jei tokia ataskaita teikiama atskirai, ir 19a straipsnio 4 dalyje nurodytas pranešimas, taip pat
- b) konsoliduotosios metinės finansinės ataskaitos, konsoliduotieji vadovybės pranešimai, konsoliduotoji įmonės valdymo ataskaita, jei tokia ataskaita teikiama atskirai, ir 29a straipsnio 4 dalyje nurodytas pranešimas

būtų rengiami ir skelbiami laikantis šios direktyvos reikalavimų ir, kai taikytina, tarptautinių apskaitos standartų, priimtų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002.“

5) 34 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Šis straipsnis netaikomas 19a straipsnio 1 dalyje nurodytoms nefinansinėms ataskaitoms ir 29a straipsnio 1 dalyje nurodytoms konsoliduotosioms nefinansinėms ataskaitoms ar 19a straipsnio 4 dalyje ir 29a straipsnio 4 dalyje nurodytiems atskiriems pranešimams.“

6) Į 48 straipsnį prieš paskutiniąją pastraipą įterpiama ši pastraipa:

„Atsižvelgiant į EBPO naujoves ir susijusių Europos iniciatyvų rezultatus, ataskaitoje taip pat apsvaustoma galimybė įpareigoti didžiąsias įmones kasmet pagal šalis viešai skelbti ataskaitas, kurios apimtų bent informaciją apie kiekvienoje valstybėje narėje ir trečiojoje šalyje, kurioje jos veikia, gautą pelną, sumokėtus pelno mokesčius ir gautas viešąsias subsidijas.“

2 straipsnis

Informacijos teikimo gairės

Komisija parengia neprivalomas gaires, kuriose nurodomi nefinansinės informacijos teikimo metodai, įskaitant bendruosius ir sektorinius nefinansinius pagrindinius veiklos rezultatų rodiklius, siekdama įmonėms sudaryti palankesnes sąlygas atskleisti svarbią, naudingą ir palyginamą nefinansinę informaciją. Tai darydama, Komisija konsultuojasi su atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis.

Komisija paskelbia šias gaires ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 6 d.

3 straipsnis

Peržiūra

Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl šios direktyvos įgyvendinimo, įskaitant, be kitų aspektų, dėl jos taikymo srities, ypač didžiųjų nebiržinių įmonių atžvilgiu, veiksmingumo ir pateiktų gairių ir metodų lygio. Ši ataskaita paskelbiama ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 6 d. ir prirėikus prie šios ataskaitos pridedami pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 6 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės numato, kad pirmoje pastraipoje nurodytos nuostatos būtų taikomos visoms įmonėms, kurioms taikomas 1 straipsnis, finansinių metų, prasidedančių 2017 m. sausio 1 d., atžvilgiu arba 2017 kalendoriniais metais.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2014 m. spalio 22 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. DELLA VEDOVA
